

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1874.

ΦΥΛΛΙΔΙΟΝ ΚΒ.

Η ΜΕΤΑ ΓΑΜΟΝ ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ.

Ἐπεισόδιον Ἰταλικὸν τοῦ ἔτους 1101.

I.

« Ὡσελήνη Ἰερὰ Ἰταλική φκειτὴ τῶν δυστυχῶν καὶ τεθλιμμένων ψυχῶν, πρὸς ἦν ἐν ἐκστάσει νόσῳ καὶ τρικυμῇ καρδίας ἀναταίξω, λῦσον διὰ τῆς γοητείας σου τὰ δεσμὰ τῆς ἀνίας, ἥτις περιβάλλει τὴν ἀσθενῆ μου διάνοιαν σῆσται πρὸς στιγμὴν τὴν δύσιν σου καὶ φώτισόν με διὰ τοῦ μυστηριώδους φωτός σου ὅπως συνάψω τὰς γλυκείας ἀναμνήσεις μου ἐν τῷ περπατῶντι, ὅτε τρισευδαίμων περιέφερον τὸν πόδα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἐνδόξου Μόνδας, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶνα ἀνεγειγερισμένον τὸ προσπίλες μοι χωρίον, ὅτε περιηρχόμην τὰ ὄρηα ἄλση σου, ἀπὸ βουνοῦ εἰς βουνὸν ὅτε μὲν μετὰ τῆς μυροδόλου αὔρας τῆς ἐσπέρας πατώτα, ὅτε δὲ θάινουσα ἐπὶ τῆς κροστοκλώδους δρόστου τῆς ἀγῆς μὲ τὸ γλυκύθυμον πάντοτε μεδίλαμα τῆς μαγίστης νεότητος ἐπὶ τῶν χαιλέων ὅτε ἐλουδάμην εἰς τὰ δικυγῆ νήματα τῶν μυρίων πηγῶν τῆς πατρίδος, τὴν ἀγνότητά τῆς ψυχῆς μου εἰς τὸ δικυγῆς κάτοπτρον τοῦ Οὐρανοῦ τῆς Γρανάδας ἐνοπταίξουσα ». Διὰ τοιούτων σκέψεων ἐν ἡμερολογίῳ κατήρχετο τοῦ μαρτυρολογίου της ὑπὲ ἀσθενούς λυχνίας βροηουμένη καὶ ἐν δωματίῳ κεκλεισμένη γυνὴ νέα καὶ τεθλιμμένη, λευκὴ ὡς κηρός καὶ ἰσχνή, ἰσχνὴ δ' ἀπραμίλλου γλυκύτητος καὶ ἀδρότητος δεούσης τηροῦσα ἡ ψυχὴ της ἐφαίνετο λευκὴ ὡς τὸ στήθος της καὶ ἡ εἰλικρίνεια τῶν αἰσθημάτων της ὡς ἡ διαύγεια τοῦ προσώπου της ἢ νῦν παρήρχετο, αὕτη δὲ ἐν τῇ στιγῇ τοῦ παντός ἠγρύπναι καὶ ἔγραψε θαυρόν δὲ μαρμαίρει κυλιόμενοι ἐξ ἠδουκῶν ὀρθοκλυῶν κατέβρεχον τὸ τετραδίων της. « Ρεῦσατε θαυρά μου ἀρθῶναι καὶ ποτίσατε τὴν μακραιομένην καρδίαν μου, ἵτως ἐν τῷ βάλει αὐτῶν βλαπτήρη ἡ γλυκεία παραμυθία ὡς περὸς σπασμικαὶ τῆς νεότητος φέρε με ταύτην τὴν στιγμὴν ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ταπεινοῦ μου οἴκτου, ὅπου τοσοῦτον ὑπῆρξα εὐδαίμων, κύπτουσα τὰς μὲν ἐργασίμους ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου, τὰς δὲ ἑορτασίμους ἡμέρας ἄνακύπτουσα ὅπως θεῶμαι ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ἐπὶ τοῦ γυλόφου τοῦτου οἴκτου τὰς χριστέας παιδάδας, τὰς ἀμπέλους τῆς Μαλίας καὶ τὸν Γουάδ-αλ κβιδι-ρέϊο ἠρέμα πρὸς τὴν θάλασσαν

ἐβάλλοντα ἔγγυς δὲ τὸ Χρῆδῆμον ἀκρωτήριον (capo de gates) ἀναμιλλόμενον διὰ τῶν ἀντικαλλάσεων τοῦ ἀχίτου λίθου τοῦ πρὸς τὰς ἀκτῖνας τοῦ λαμπροῦ τῆς Γρανάδας ἡλίου ἡ μήτηρ μου πλησίον μου καθήμενὴ καὶ νήλουσα τόπος ἦτο οἰκτικῆς ὑπομονῆς καὶ ἐργασίας ἡ ἀδελφὴ μου Ἄνκη, ἀτίμωτα πρὸς στιγμὴν τὸ ἐργόχειρόν της, συνέλαγε καὶ μοι ἐπέλοθουρε ἄνθη ἐκ τοῦ κήπου, τὰ ὅποια περιπεθῶς ἠγάπων ὁ πατήρ μου ἐπανήρχετο τὸ ἐσπέρας ἐκ τῶν ἔργων του καὶ μοι διηγείτο κατὰ τὰς νόκτας τὰς περιπιοτέρους τῶν μυθιστοριῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἐδουκαλίζετο ἡ φαντασία μου ὁ Καταλανὸς Ζιλίος διὰ θερμοῦ καὶ πιστοῦ ἔρωτος ἐπλήρου τὴν καρδίαν μου. Αὐτὸς ἤρχετο τὰς Κυριακὰς νὰ σφίγγῃ εἰς χορὸν τὴν δασύν μου τὸν ἐλάτρευον παιδίόθεν ἔζη τῶν ἡμερῶν ζωὴν μακαρίαν ἡ Ρεῖδη ἐν τοῖς κόλποις τῆς οἰκογενείας πλὴν φεῦ! καρδία ἀπλήρητος οὐδέποτε ἠγχαίριταιτο πάντοτε ἐπαθῶμαι μέχοι τοῦ ὀρόνου βασιλείας ὁ Γεδίς, ὁ Μυριτανὸς ἡγεμῶν ἔμελλε νὰ πληρώσῃ καὶ τὴν φιλοδοξίαν μου, ἀλλὰ καὶ νὰ με κταστήσῃ τοσοῦτον δυστυχῆ. Ἴδου δὲ ἐγὼ σήμερον κεκλεισμένη εἰς τὰ παλιὰ τῆς Ἀλάμβρας, μακίως Ὀρηνοῦσα. »

II.

« Κατηραμένη ἡ ὥρα, καθ' ἣν ὁ Μυριτανὸς οὗτος διέβη τὸ πρῶτον, ἐπανακάμπτων ἐκ τῶν μεσημεριῶν κτήτων του, διὰ τοῦ πενηροῦ ἡμῶν οἰκίτου καὶ φλογερῶν ἔριψεν ἐπ' ἐμὲ τὸ βλέμμα ἐπιτόθην τὸ κατ' ἀρχὰς πρὸς ἀλλόλορησκον προσθλέπουσα προσηθήθη τὰ μέλλοντα ἐξ αὐτοῦ θανά μου δὲν γνωρίζω εἰς ποίαν στιγμὴν ἀδυναμίας εὐρέθην ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐκείνη ἐνδυμάς, τὰ ἀραβικὰ ποικίλματα αὐτῆς, ἡ βασιλικὴ καὶ ἀγέρωχος θέα του μὲ καταθορύθησαν ἔβλεπον ἰνδαλμὰ τι τῶν ἀραβικῶν ἐκαίνιον ἡρώων, μὲ τοὺς ὁποίους ἐγνωρίζομην ἐν τοῖς μυθιστορημασιν ἐπεκαλέσθη τὴν μήμηρν τοῦ Ζιλίου, ἀλλὰ δὲν κταπερῶνα τὴν πάλλουσαν καρδίαν μου. Τὸ ἐράσιμον τοῦτο πλὴν μελαγχολικὸν τῆς Ἰσπανίας τέκνον, ὁ ἐλεεινὸς τῆς καρδίας μου, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ πληρώσῃ τὴν ἐξχρηταίαν ἐκ τῶν ρωμαντικῶν σκηνῶν φαντασίαν μου ἀπλοῦς τὴν ἐνδυμασίαν, πτωχὸς ἐν πᾶσι, γραφεὺς τῆς Δημηρχίας τοῦ χωρίου, δὲν ἠδύνατο νὰ με κταστήσῃ, ἔσον πλοῦ-

(ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ)

ΖΗΤΑΣ ΤΟΥ ΖΟΥ Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗΣ

σιος την καρδίαν, μακροχρόνιον οὐδὲ ἔτι Ἰσπανὸς ἵπποτης... «Κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἀπουρίας τοῦ Ζιλίου ὁ Γεδίξ...»

III

«Κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἀπουρίας τοῦ Ζιλίου ὁ Γεδίξ...»

Γρανάδα υπέσχετο νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν πατέρα μου... «Ὁ Γεδίξ, ὅστις διὰ τῶν κατὰ πόλιν τῶν ἐπιληρορηθῆν τὸν πρῶτον πρὸς τὸν Ζίλιον...»

IV

«Δὲν διετρίψαμεν μακρὸν εἰς Μόνδαν, διηλώμεν τὸ φθινόπωρον...»

Ο ΜΕΡΖΑΣ ΚΑΙ Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗΣ

«Ὁ Μέρζας καλῶν μενος, ὅστις μετὰ ἐξ ἐτῶν εὐτυχὴ συζυγικὸν βίον εἶχε...»

Μετά τινά λοιπὸν ἐτη ἀποβάτων ὁ Μέρζας... «Ὁ Μέρζας ἐθελῶν τὴν χεῖρα τοῦ ξένου...»

VI

«Ἐτος δὲν παρήλαε καὶ πρὸς τὰ ἐρείπια τῆς ἀκροπόλεως...»

128.

Τὸ ὄνομά μου εἶνε κύριον ἄμα καὶ οὐσιαστικόν· εὐρίσκεται ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ καὶ σύγκριται ἐκ τεσσάρων ψηφίων, ταῦτα δὲ πάλιν ἰδίως πῶς συνδυαζόμενα παράγουσιν ἄλλα τέσσαρα ὀνόματα οὕτως, ὥστε ἐκ τοῦ 3 καὶ 4 γίνονται ἀνθη εὐσομα, ἐκ τοῦ 2 1 4 3 καὶ 4 δένδρον κάρπιμον καὶ ἀναγκαῖον, ἐκ τοῦ 1 4 1 3 καὶ 4 φωνὴ ἀνθρώπινος καὶ πτηνοῦ, ἐκ τοῦ 4 2 καὶ 3 χρονίων ἐπίρρημα.

» » 3 1 4 » τὸν Βασιλέα τῆς Περσίας
» » 2 1 » Ἄνθη.
» » 6 1 7 3 » διμάδα ἀνθρώπων.
» » 7 4 6 7 3 »
» » 8 1 5 6 7 3 » τὸν κατ' ἀρχάς διώκτην τῆς Χρῆς θρησκείας.
» » 1 5 6 7 8 » θὰ εὐχαριστήσαι νὰ μ' ἀκούῃς;
» » 1 2 3 4 7 3 » θὰ μὲ ἀποτρέψεις;
» » 1 5 6 7 3 » θέλεις ἀποδώσει τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς
» » 4 2 7 3 » Νῆσον πλησίον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ὁ αὐτός.

129.

Νῆσόν τινα Ἑλληνικὴν μὲ συνιστᾷ τὸ ὄλον
Κ' εἰς τὰς κυκλάδας κατοικῶ ἐξ ἀμυθῆτων χρόνων.
Τὸ πάλαι εἰς Διόνυσον ἀφιερωμένον μ' εἶχον
Διὰ τὸν ἐξαχόμενον περιφημὸν μου οἶνον.
Ἐάν δὲ ἐκ τοῦ ὄλου μου τὸ ἦπαρ μου ἐκρίψῃς,
Εἰς τόπον ἰερὸν εὐθύς θὰ δῆς πῶς μετεβλήθην.

Ἄναστ. Ἰω. Σούραλης.

130.

Κατακτητὴς περιφημὸς τάλας ποτὲ ὑπῆρξα.
Ἰπέταξα τὴν Ἀίγυπτον καὶ τὴν Ἀσίαν ἤρξα.
Ἀνέγνωσα τὸν βίον μου; θὰ εἶδες τὰ δεινά μου,
θὰ εἶδες τὴν ἀνδρείαν μου, τὰ κατορθώματά μου.
Ἄχ, φίλε μου, ἰδὲ καλῶς 'ς τὴν μέσην μου ἐπάνω,
Ἰσταται διδυμὸν τι θυ; ἐκδίωξον τὸ πίσω,
φεῦ! πῶς θὰ κατανήσω,
Τὸ γιγαντώδες σῶμά μου ὄταν διχοτομήσῃς,
Κι' ἀνευρώς τὸ πρῶτον μου μέρος τροποποιήσῃς,
Ὡ! τότε πήγαινε μακρὰν καίω ἂν πλησιάσῃς,
Μὲ θεῖον, πῦρ, καὶ μέταλλα! Τὸ ἦμισυ δὲ ἄλλο;
Τυχέως, φίλε, δύνασαι νὰ μὲ ἐξιχνιάσῃς.

Ἐκ τῶν Κυκλάδων, νῆσος;

Ἄναστ. Ἰω. Σούραλης.

131.

Τὸ ὄνομά μου σύγκριται ἀπὸ 8 γράμματα οὕτως, ὥστε ἐκ τοῦ 6 1 2 7 3 ἀπαντᾷ τὸν ἀπόγονον τοῦ Κάδμου,
» » 1 3 2 1 » μίαν τῶν Ἠπειρώων
» » 6 5 4 1 3 » τὸν ὑπηρέτην τῆς μνηστῆς τοῦ Ἡρακλῆ.
» » 3 6 1 5 7 8 » Κάτοικον τῆς Σλαυονίας
» » 4 7 5 7 8 » τὸ δ,τι εἶσαι καὶ πατεῖς

Ἄγαθολῆς Γ' Κωνσταντινίδης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΜΗ.

Πατήρ τις ἀπέστειλε τὸν υἱὸν του μὲ ἐν καλῶθιον αὐτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἵνα πωλήσῃ αὐτὰ, ἀφοῦ προηγουμένως τῶ τὰ ἐμέτρησε τρεῖς, θέσας αὐτὰ ἐνώπιόν του ἀνὰ εἰςάδας, τὴν μὲν πρώτην φορὰν ἐκ τριῶν ἀπάσας συγκειμένας, τὴν δὲ δευτέραν ἀνὰ πέντε ἐπίσης ἀπάσας καὶ τὴν τρίτην ἐξ ἑπτά ἐπίσης ἀπάσας. Ἀλλὰ δυστυχῶς καθ' ὅσον κύριός τις ὠθήσας ἐξ ἀπροσεξίας αὐτὸν ἔλαμην ὥστε νὰ συντριφθῶσιν ὄλα του τὰ αὐγά. Ζητεῖται πόσα ἦσαν τὰ αὐγά, διὰ νὰ τῶ τὰ πληρώσῃ.

Ἄναστ. Ἰω. Σούραλης.

ΛΟΓΟΓΡΗΦΟΙ.

151. Ὡ; ἦτον φιλῶ... ν' ἴ· δρόμοι τῶν τοῦ Πυθαγόρου
— οὐ Σινᾶ. ἐγγράφως ἦ ἴ· δρόμοι! Τῶν 'ς τὸ εἶπε; μου...
... ἐκδο... θύσωμεν ὦν δρᾶ... Μαί... ἀκρή; δεινά! ν' ἴ

65.

νὰ—τ' ἄνθος ἢ πρὸς τίνε; ἔσω τί; « μὲν Διέ! » φθίν... σὺν τοῦ μ' ἢ τ' ἔρος. Οἴτη. μύτου γ' Ρωσσία π' ἢτ ἡ ἀγγελοὶ ἀεὶ εἰς τὸ ἔξω φιλῶντ... οὐ μὲν τ' ἔρος.

Ἄγαθ. Γ. Κωνσταντινίδης.

152. ΜΖ... τί; ποτε; Νὰ Ἄν Νὰ Β' α'. Υ... ἔτε ῥά! φῶς ὦν... δεῖν ἄ; ἔδει; δ,τι ἄλω; Κ... Ἰνδοὶ Ν' εἰς α'. Νάτσι! Σὺ; κινά; Κ... κ' ὦ πᾶθ! S... Κεαν τί; Σῆμ, πᾶ! θεία... ε.
Ναί, δεῖ; ἄ; γύρι; Γ... λ. ὦτα, κ Ν Φρο Ν Σν...
Ν Ν

Ν. Μωραΐτης, ἐκ Σκύρου.

153. Ἐα! Ν — ἦ, Ναί Ἄννα, Γ'... Κέα: Νὰ ἀντίπαλε!
ὦ!!! Μένεις; Τ; 2;ς ΚΜ... ἔλει; ἄς, ἀνὰ... Γ'... καίω Τ.. τί;
ἦν αἰ... Κ'... αἰ — : Να — μὲν εἰς ἦχος. Κέα... Τ.. ρά...
Ν' Ρ α
Χ:: Τ.. ε — τύχη! ἄς κ Τ.. ε... δις τύχη! ἄς!...
Ὁ αὐτός.

ἌΕΞΙΓΡΙΦΟΙ.

63.

64.

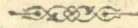
... Σ... Π...
... Τ... Υ...
... Α... Ρ...
... Υ... Ι...
... Ρ... Τ...
... Ο... Ι...
... Σ... Σ...

Ἡθληφ φακ λφε βγαφε κημ μθρφακ ληθφικ,
Αρκ θιρζφακ κημ φζφλρχρ, φβραφκ λψκ φβφικ.
Φθθφψικκκ λρ ξιφψκκκ, ἦγρ δφλ ρβιαφφικ;
Ψ δψ φε φζφλφφκκκ, βρεφε φζ ρδφφφικ;
Ρε θρψδφφφκκκ λμξηε, βρεφε φδ λπε ξιφρε κημ,
Κμττεψδφε βρα υπηιωπκαε, χψλφα ρθ ληε Ωρηε κημ.

Ν. Μωραΐτης ἐκ Σκύρου.

154. Ὡ; ἦτον φιλῶ... ν' ἴ· δρόμοι τῶν τοῦ Πυθαγόρου
— οὐ Σινᾶ. ἐγγράφως ἦ ἴ· δρόμοι! Τῶν 'ς τὸ εἶπε; μου...
... ἐκδο... θύσωμεν ὦν δρᾶ... Μαί... ἀκρή; δεινά! ν' ἴ

ΓΡΙΦΟΙ:

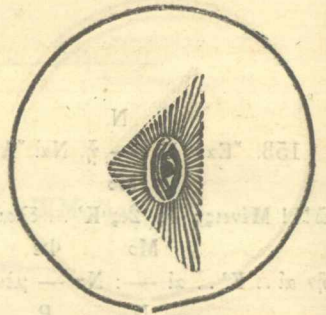
64ος.

Υιός του 'Ανίου,
περίφημος μάντις.

Εκ τών Κυκλάδων.

Ε. Νικολαΐδης ἐξ Ἀγ. Παρ. τῆς Λέσβου.

65ος.

T.

Ὁ αὐτός.